

KROWIARZ (3) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w krowa); -arz, -(a)rz-.

N sg krowi^{ar}z (3). ◇ [*D* krowiarzewi, krowiarzowi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Ten, który trudni się wypasaniem bydła; agaso, armentarius, pecuarius Calep (3) : Agaso – Krowiarz paftucha ofzli, bidłeczy. Calep 41b; Armentarius – Skotarz, krowiąrsz, paftucha wźeliakiego bijdła wielkiego. Calep 97a, 767b. [Poganiaczom trzem, per mc 8, mc. 24, Bronnikowi mc. 10, Kroniarzewi mc. 10, Krowiarzewi mc. 9, Świniarzewi mc. 9. LustrPom 133; Krowiarzowi, co krowy pasie mc. 8, Wolarzowi mc. 8, Koniarzowi mc. 8 LustrPom 154].

Synonimy: pasterz, pastuch, pastucha, skotarz.